

OMER DENIES BRACHT BIJNA EUROPESE TOURNEE IN HET GEDRANG

HELMUT LOTTI'S STEUN EN TOEVERLAAT MOEST OOGOPERATIE ONDERGAAN

Omer Denies, kapper, make-upartiest, chauffeur, kortom rechterhand van Helmut Lotti, onderging een operatie aan het oog, net aan de vooravond van Lotti's Europese tournee met 'The Crooners'. Een korreltje zand in Omers oog werd bijna een hoop zand in de Lotti-machine.

We strikken Omer op de luchthaven van Zaventem. Hij is net aan het inchecken. Helmut Lotti vliegt richting München, want hij verovert met zijn dubbel-ed 'The Crooners' nu ook Duitsland. Omer leeft de laatste jaren zeven dagen op zeven in dienst van Lotti. Onlangs moest hij echter even verstek laten gaan. Lotti's persoonlijke assistent werd geopereerd aan een oog.

"Tja, hoe marcheert zoiets", zegt Omer. "Ge krijgt bij de opname van 'The Crooners'-dvd een zandkorreltje in uw oog, door de harde wind. Het zat vast in het onderste ooglid, en ik ben er te lang mee blijven rondlopen. De afvoergang van een kliertje in het onderste ooglid raakte

verstopt, het traanbuisje geloof ik, ik weet het niet precies, soit, er vormde zich een soort bobbeltje, een zwelling die alleen maar groter werd, en dat is beginnen ontsteken. Het zag er niet schoon uit in de spiegel. Dat gezwelleke is er nu uitgehaald. Weggesneden. Een kleine ingreep."

Was er wel tijd voor een chirurgische ingreep met jouw drukke agenda?

Omer Denies: Ik leef naar de agenda van Helmut, dat is zo, dus erg gestructureerd. Ik had onlangs een paar dagen vrijaf, toen heb ik de ingreep laten uitvoeren. Ik draag nu een bril, tegen de wind. Want als ik wind in m'n oog krijg, gaat het tranen, en mijn oog moet rusten.

Was je niet ongerust? Bij een knobbeltje denk je meteen aan een cyste, of erger.

Welnee, het was geen kwaadaardig gezwelletje. Niks aan de hand.

Bleef Helmut er rustig bij? Hij kan je niet missen.

Dat zegt gij! (lacht) Hij vroeg wel eens of ik last had van mijn oog. Een beetje pijn, zei ik dan. We sloegen er verder geen acht op. We zijn geen kleine kinderen meer, hé!

Maar de ingreep is geslaagd?

Mmm... Het ooglid is wat verzakt. Het spiertje is wat uitgerekt bij de ingreep, en moet weer aangespannen worden. Begin januari moet ik daarvoor opnieuw binnen. Dan heb ik weer een dag vrij.

Een ooglidlift dus.

Een kleine correctie. Een uurtje. Dan sta ik weer buiten. Ik heb het volste vertrouwen in de arts.

Met mijn ogen is er verder niks aan de hand. Ik zie perfect: min 1,5. Niet slecht voor mijn leeftijd, hé. Wil je het bewijs dat ik nog goede ogen heb? Ik ga nu de krant kopen. Helmut koopt er een andere, dus lees ik er zelfs twee!

De Europese tournee van Helmut komt door jouw ingreep dus niet in het gedrang?

Nee hoor, ik recupereer snel. Maar vraag me niet om wat sneller te lopen, dat red ik niet meer... *(op de achtergrond praat Helmut tegen het meisje van de incheckbalie, je hoort hem grappen, Omer zegt iets, Helmut schiet in de lach)* Haha, Helmut vroeg of ik drugs aan te geven had. Natuurlijk, zei ik. En nu staat hij me uit te lachen. Hij gelooft me precies niet!

Je mag tegenwoordig niet zomaar om het even wat meenemen aan boord, hé.

Ha, maar mijn oogdruppels met antibiotica om het infectiegevaar tegen te gaan, gelukkig wel. Daar krijg ik nu een speciaal zakje voor. De schminkkoffer mag niet meer mee, die moet mee met de rest van de bagage. Ach, we passen ons aan. Geen probleem. ■ PW